

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/424/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312206440
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312206440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Romana Tichého v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke 8591/4B, IČO: 36 403 008, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: v rade 1/ K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXXX, V. nad A., v rade 2/ mal. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXXX, V. nad A., zastúpený zákonným zástupcom - matkou Mgr. F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXXX, V. nad A., v konaní o zaplatenie 357,53 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/93/2012-40 zo dňa 05.12.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom v rade 1/ a v rade 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcom v rade 1/ a v rade 2/ zaplatenia sumy 357,53 eur spolu s 9,5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 290,46 eur od 24.08.2011 do zaplatenia, s 9,25 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 30,85 eur od 09.11.2011 do zaplatenia, s 9,25 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 36,22 eur od 10.11.2011 do zaplatenia.

Nárok navrhovateľa posudzoval podľa § 470 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V konaní podľa okresného súdu bolo preukázané, že navrhovateľ mal voči L. Q. pohľadávku v celkovej výške 357,53 eur z titulu neuhradených faktúr za dodávku a distribúciu elektriny. L. Q. zomrel dňa XX.XX.XXXX a navrhovateľ prihlásil svoju pohľadávku vo výške 357,53 eur do dedičského konania po poručiteľovi L. Q.. V dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 5D/143/2012 súd uznesením zo dňa 28.05.2013 schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej z dedičstva nadobudli pohľadávku navrhovateľa uplatnenú v tomto konaní vo výške 357,53 eur odporcovia v rade 1/ a 2/, každý v podiele 1. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2013. Tiež prvostupňový súd konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že matka odporcov v rade 1/ a 2/ uhradila na účet navrhovateľa dlžnú sumu vo výške 357,53 eur dňa 09.04.2013. Z uvedeného okresný súd vyvodil záver, že pohľadávka navrhovateľa uplatnená v predmetnom konaní bola zo strany odporcov v rade 1/ a 2/ uhradená, preto okresný súd návrh zamietol. Okresný súd zamietol návrh aj vo vzťahu k úrokom z omeškania, nakoľko až v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 5D/143/2012 bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o dedičoch, ktorí zodpovedajú za dlhy poručiteľa a do akej výšky, a teda, že práve odporcovia v rade 1/ a 2/ zodpovedajú za dlh poručiteľa L. Q. voči navrhovateľovi vo výške 357,53 eur, každý v podiele 1. Prvostupňový súd mal preukázané, že ešte predtým, ako toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť, bola zo strany

odporcov dlžná suma uhradená na účet navrhovateľa. Podľa okresného súdu sa odporcovia nedostali do omeškania s platením dlhu voči navrhovateľovi.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého odporcovia, ktorí mali vo veci plný úspech, majú nárok na náhradu trov konania. Odporcovia si však náhradu trov konania neuplatnili v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p., preto súd odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z toho dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne skutkové zistenia odôvodnil tým, že okresný súd z prehľadu transakcií na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX zistil, že dňa 09.04.2013 bola z účtu matky odporcov odpísaná suma 357,53 eur v prospech účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: 0007182861 a z uvedeného vyvodil, že matka odporcov uhradila dlžnú sumu, keďže v správe pre príjemcu bolo uvedené: K. Q., Q. Q., V. nad A. - úhrada dlžnej čiastky. Odvolateľ sa s týmto záverom súdu nestotožnil, nakoľko podľa informácií od navrhovateľa zo sumy 357,53 eur bola suma 224,53 eur vrátená matke odporcov a suma 133,- eur bola započítaná na zálohový predpis matky odporcov. Na základe uvedeného má za to, že navrhovateľ neeviduje predmetnú pohľadávku ako uhradenú. Odvolateľ navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila zákonná zástupkyňa odporcu v rade 2/, ktorá uviedla, že už „prvý súd“ považovala za nezmyselný, keďže dlžná suma bola navrhovateľovi uhradená ihneď po nadobudnutí právoplatnosti dedičskej dohody, čo konštatoval aj prvostupňový súd. Namietala tvrdenie odvolateľa, že navrhovateľ jej dlžnú sumu vrátil. Navrhovateľ jej 25. augusta 2013 doručil faktúru za dodávku a distribúciu elektriny, obsahom ktorej bolo vyúčtovanie platieb za odobratie elektriny za obdobie september 2012 až august 2013 z odberného miesta F. XXX. Táto faktúra obsahovala aj výpočet preplatku 273,16 eur, ktorý preplatok bol zákonnej zástupkyňi odporcu 2/ uhradený 05.09.2013 na jej účet. Navrhovateľ iné finančné prostriedky neuhradil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok okresného súdu postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ust. § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ust. § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom, v danom prípade navrhovateľa, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých

všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovanými právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že suma 224,53 eur bola vrátená matke odporcov a suma 133,- eur bola zapísaná na zálohový predpis matky odporcov, túto pokladá odvolací súd za nedôvodnú, jednak z toho dôvodu, že zákonná zástupkyňa odporcu v rade 2/ zaplatila predmetnú faktúru v plnej výške na základe výzvy navrhovateľa, pričom variabilný symbol uvedený vo výzve a na predmetných faktúrach je zhodný a jednak z toho dôvodu, že právny zástupca odvolateľa prvýkrát túto skutočnosť tvrdil až v odvolacom konaní, avšak nenavrhol vykonať dokazovanie ohľadne preukázania tvrdenia, ktoré uviedol ako „informáciu od samotného navrhovateľa“, avšak tieto tvrdenia nepreukázal. Za tejto procesnej situácie odvolací súd nebol oprávnený, vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti, vykonať dokazovanie ohľadne skutočností tvrdených právnym zástupcom navrhovateľa, pričom prvostupňový súd ukončil dokazovanie s poučením v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého všetky dôkazy a skutočnosti sú účastníci konania povinní predložiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ust. § 205a ods. 1 písm. d) O. s. p., podľa ktorého skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku odvolacím dôvodom len vtedy, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, čo však v danom prípade naplnené nebolo. Z uvedených dôvodov potom nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou navrhovateľa, a preto rozsudok okresného súdu odvolací súd potvrdil ako vecne správny. V konaní bolo preukázané, že dlžná suma 357,63 eur bola dňa 09.04.2013 uhradená navrhovateľovi, teda v čase, kedy ešte nenadobudlo právoplatnosť ani samotné uznesenie o dedičstve, na základe ktorého bola pohľadávka navrhovateľa bola zahrnutá do dedičstva po L. Q., zomr. XX.XX.XXXX.

Rovnako odvolací súd potvrdil výrok prvostupňového súdu, ktorým nepriznal náhradu trov konania odporcom, keďže túto náhradu si neuplatnili.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a úspešným odporcom v priebehu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.